

Пламен Петров

ВСИЧКО ЩЕ ИЗПИТАМЕ

стихове с благородна ръжда

КЪМ ДОН КИХОТ

Тъй мършава е твоята кобила
и тъй ръждясала е твойта броня,
но искал бих да имам твойта сила
и като тебе да възседна коня,
за да препусна лудо, с поглед вперен
към бъдното...и с копие в ръцете...
За да остана – като тебе – верен
на собствената дама на сърцето.

Август, 1987

КЪМ ДОН КИХОТ II

По пътищата кални на живота
да яхнем дръгливата кобила
и яздиме наравно с Дон Кихота,
за да познаем неговата сила!

1987

ВЕЧЕРИ

на Крис

Чаша топло кафе.
На бюрото – книжа.
В пепелника
цигарата дреме.
Ти отмяташ коси,
ти поклащаш глава
и приключваш
работния ден.

После ставаш
и тръгваш
с уморени нозе
към ония, които те чакат
там далеч у дома...
А след теб
и зад теб
пак остават
две сенки.
И мрак.

Юни, 1986

КОГАТО СТАВАМЕ МЪЖЕ

Да помниме ония -
посичани със сабя,
измъчвани със огън
и бесени с въже -
когато, още млади,
с бради, едва наболи,
и ние неусетно
ставаме мъже!

DUM SPIRO SPERO

Докато можеш - дръж се!
Докато дишаш - вярвай!
Бори се честно - мъж си,
за да не се предаваш!

Жена обичай - нежно.
Докрай бъди й верен.
Глава недей да свеждаш
дори и в дни най-черни!

СЛЕД БОЙ

Отново в бой
умират триста души.
И пак след бой
мъглата ни прикри.
До мен в окопа
някой тихо пуши,
а там до него
някой шумно спи.

И аз запалвам
своята цигара.
И пак посягам,
зъл и уморен,
към своята очукана
китара.
И в миг Висоцки
заживява в мен.

А утре в бой
отново ще поемем.
Ще има пак
куршуми дим и кръв.
За да завърша
своята поема
ще трябва по врага
да стрелям пръв.

ВСИЧКО ЩЕ ИЗПИТАМЕ

Ще бъдем свои
и ще бъдем ничии.
По улиците нощем
ще се скитаме.
Любов и болка,
низост и величие –
от всичко ще изпитаме.

Пламен Петров ©2009

Blogatstvo.com